

Malý adventní postřeh

30.11.2015

Charita má mnoho podob a někdy je zvláštní, co nás pohne k poskytnutí či odmítnutí daru. Uvědomila jsem si to při sledování dokumentu o Andreji Babišovi, kde je scéna, jak současný ministr financí během volební kampaně v metru bez mrknutí oka „vymázne“ žebrákovi žádajícímu o drobné pětistovku.

Je to samozřejmě věc pana Babiše, jak nakládá se svými penězi, nicméně jsem si uvědomila, že je charita také rybníkem, kde vyhrávají často ti s ostřejšími lokty, ti s konexemi, ti kteří se nezardí. A často ti, kteří nás zaskočí, byť nejsou těmi nejpotřebnějšími.

Je to samozřejmě naše chyba, protože kdybychom věnovali charitě větší pozornost, můžeme bez uzardění brigádníkovi, který nás nenechá vyjít z vestibulu z metra říci: „*Nezlobte se, já pravidelně podporuji...*“

Možná, že právě adventní čas je dobrým obdobím, kdy to změnit. Je celá řada těch, kteří bez vlastního zavinění nemají blízké, se kterými by strávili Vánoce. Nemají nikoho, kdo by jim sehrál úlohu Ježíška. Stačí se jen zajímat, věnovat tomu chvilku, a třeba tím někomu přivodíte neuvěřitelnou porci radosti. Je to samozřejmě každého věc, jen jsem si říkala, že tento prostor v předvánočním čísle raději věnuji této ideji, než často žabomyšímu politikaření, které se zde dosti často odehrává.

A samozřejmě přeji všem hezké svátky

[Lucie Vítkovská](#)

zastupitelka za ODS